

עת"א 52766/12/13 - פ. ח. נגד משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 52766-12-13 ח.א (אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח' .

בפני כב' השופט יונתן אברהם

פ. ח. (אסיר)

העותר

נגד

המשיבים

1. משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר
2. מדינת ישראל

החלטה

העותר אסיר פלילי לתקופה של 10 חודשים, זאת מיום 19.6.13, בגין עבירות תעבורה ואחרות.

העותר מלין כנגד סיווגו בקטגוריה א', כאסיר אלמ"ב וכנגד מניעת חופשותיו.

המשיבים מנמקים הן את הסיווג והן את מניעת החופשות על יסוד חומר מודיעיני שעניינו אלימות במשפחה. במהלך הדיון הובהר כי ההחלטה האחרונה בעניינו של העותר ליציאה לחופשה ניתנה ביום 19.1.14 ולפיה נדחתה בקשת החופשה בשל הצורך לסיים את בדיקת נושא האלמ"ב בעניין העותר. המשיבים אף טענו כי וועדת אלמ"ב עומדת להתכנס בעניינו של העותר בשל הצורך הנ"ל, והצדדים גם הסכימו כי מתן החלטתי בעתירה יידחה לצורך קבלת עמדת וועדת אלמ"ב.

לכתב תשובה משלים שהוגש לבית המשפט לאחר הדיון שהתקיים צורפה עמדת וועדת אלמ"ב, אשר דנה בעניין העותר ונקבע בה כי לאור מידע גלוי וחסוי שהוצג בפני חברי הוועדה, הם התרשמו כי סכסוך שהתקיים בעבר בין העותר לאחותו טרם הסתיים, וכי סיכויי הסלמת אותו סכסוך באופן חוזר הינם גבוהים, ועל כן הם מתרשמים מקיומו של פוטנציאל מסוכנות ונמנעים מלהמליץ על חופשות של העותר או שחרורו המוקדם.

תמיכה משמעותית לעמדה זו מצויה בחלק החסוי של דו"ח וועדת אלמ"ב שהוצג לעיוני.

בתגובה לכתב התשובה המשלים טען בא כוח העותר את שטען כבר באולם הדיון, כי מדובר בסכסוך ישן על רקע ירושה ואין בו כדי להצביע על מסוכנות. עוד טען כי בעבר ניתנו צווי הרחקה הדדים בין העותר לאחותו, שתוקפם פקע בשנת 2010, ומאז לא נרשמה כל תלונה על ידי האחות כלפי העותר. לטענתנו מבחן הזמן הוא הנכון לעניינו וממילא עומד העותר להשתחרר שחרור מלא ביום 23.3.14.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים מכאן ומכאן, סבורני כי אין מקום להתערב בהחלטת המשיבים. ההחלטה לשלילת החופשות מבוססת על הערכת מסוכנות של וועדת אלמ"ב. כמו כן מן החומר המודיעיני העולה מן הדו"ח החסוי, עולה שהסכסוך בין העותר לאחותו טרם הסתיים, וככל שיותר לו לצאת לחופשות יהיה בדבר כדי לפגוע בה ולהגבילה ואף לסכנה.

נמצא אם כן כי הן הגדרת העותר כאסיר אלמ"ב נוכח האמור לעיל בדין יסודה וכך גם ההחלטה השוללת את יציאתו לחופשות.

אשר על כן אני דוחה את העתירה.

ניתנה היום, כ' אדר תשע"ד, 20 פברואר 2014, בהעדר
הצדדים.